Redacţiunea şi Administraţiunea:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
„Gazeta“ iese în fiecare ḑi.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţi.
Anunciurile:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ.
Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 7. **MERCURĬ,** 13 Ianuarie. **1888.**

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Deva, 1 Ianuarie 1888.

Mândri şi entusiasmaţĭ de măréţa sĕrbătóre a jubileului de o jumătate de seculŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei,“ venimŭ şi noi cu încredere a vĕ da méritatulŭ tributŭ alŭ recunoscinţei nóstre. Principiile nerĕsturnabile ce le-aţĭ profesatŭ cu unŭ continuu zelŭ, cu admirabilŭ devotamentŭ şi cu deosebită abnegaţiune, fiindŭ şi credeulŭ nostru, dorimŭ ca scopulŭ, pentru care neobositulŭ întemeiătorŭ şi demnii sĕi următorĭ cincĭ-ḑecĭ de anĭ au luptatŭ, în celŭ mai apropiatŭ timpŭ sĕ fiă atinsŭ.

Inainte cu Dumneḑeu!

Românii din Deva.

Cluşiu, 1 Ianuarie 1888.

Ne asociemŭ horei jubilanţilorŭ. Laude meritate fundatorului „Gazetei“ George Bariţŭ, demnului continuatorŭ Iacobŭ Mureşianu, valoroşilorŭ redactorĭ actualĭ.

„Gazeta Transilvaniei“ învingă luptândŭ, înflorească ajungêndŭ triumfătóre alte jubilee!

Inteliginţa română clujiană.

Abrudŭ, 1 Ianuarie 1888.

Impărtăşimŭ bucuria vóstră. Inima nóstră este între voi.

Trăiască Bariţŭ, trăiască Mureşianu!

Filipŭ, în numele Clubului.

Lăpuşulŭ unguresc, 31 Dec. 1887.

Cu ocasiunea jubileului de 50 anĭ alŭ ḑiarului „Gazeta Transilvaniei“, subscrişii cu celŭ mai mare devotamentŭ vinŭ a'şĭ esprima felicitările lorŭ faţă cu întreprinderea acésta literară, care multă credinţă în trăinicia poporului română a redeşteptatŭ şi mult îndemnŭ la lucrarea continuă pentru regenerarea nóstră a contribuitŭ. Indemnulŭ a prinsŭ rădăcinĭ. Dée ceriulŭ ca aceste rădăcinĭ sĕ crésca în arborĭ secularĭ!

Augustinŭ Popŭ advocatŭ, **Vasiliu Muste, Alesiu Latişŭ, Vasiliu Rebreanu, Alexandru Cozma, Vasiliu Latişŭ, Ioanŭ Gherghel, Gonstantinŭ Belu, Ignatŭ Grigorescu, Vasiliu Raţŭ, Gavrilŭ Florianŭ, Stefanŭ Belu, Petru Belu.**

Câmpenĭ, 1 Ianuarie 1888.

Lupta „Gazetei Transilvaniei“ sub egida Mureşianilorŭ a desmorţitŭ şi a adusŭ la viéţă poporulŭ românŭ, — o scimŭ, o simţimŭ şi luptândŭ vomŭ avé isbêndă.

Demnule luptătorŭ, primesce la jubileulŭ de 50 de anĭ ferbintea nóstră recunoscinţă şi asigurarea devotamentului nostru.

Geraşim Candrea, advocatŭ.

Sinaia, 1 Iannuarie 1888.

Flamurei, care de o jumătate de seculŭ indică direcţiunea navei naţionale, urezŭ tăriă şi vecînică viéţă.

Făgărăşanŭ.

Năsĕudŭ, 1 Ianuarie 1888.

Tótă suflarea românéscă de aicĭ din celŭ mai curatŭ ţinutŭ românescŭ vĕ salută şi serbéză ḑiua de astăḑĭ în spiritŭ cu Braşovenii.

Sĕ trăiţĭ multĭ anĭ fericiţĭ, ér „Gazeta Transilvaniei“ câtŭ va trăi neamulŭ românescŭ!

Căpitanŭ **Tanco, Ioachimŭ Purceille, Nicolau Anthon, Vintilă George.**

Brăila, 1 Ianuarie 1888.

Salutămŭ cu iubire şi frăţiă serbarea jubileului farului românismului, alŭ „Gazetei Transilvaniei“, şi ḑicemŭ cu întregulŭ neamŭ românescŭ:

Trăiască neobositulŭ George Bariţŭ, trăiască memoria marelui Iacobŭ Mureşianu, sĕ trăescĭ şi tu vrednicule Românŭ!

Ath. Popescu, G. Avesalon, V. Sassu, M. Eremia, I. Perlea, I. Pană, I. Ganea, P. Bancotescu, C. Vasiiescu, I. Barbu, I. Grigorescu, I. G. Pascu, V. Perşoiu, I. Mandroviceanu, D. Boantă, G. Eremia, P. Christescu, D. Panţu, B. Ţirca, C. Olteanu, A. Bunea, G. Bratu, D. Eremie, Cosma, Purcărea, N. Dragoşŭ, G. Moroianu, A. Iliescu, V. I. Perlea, I. G. Perlea, I. U. Şeitanŭ, N. Ţigoi, I. Triandafil, Corneliu Cioranŭ.

Budapesta, 1 Ianuarie 1888.

Vĕ felicitămŭ pentru serbarea marelui evenimentŭ literară. *Vivat* vrednicului ei întemeiătorŭ!

Soc. Petru Maiorŭ.

Sângeorgiulŭ românŭ, 1 Ianuarie 1888.

Gratulămŭ şi noi, ca totŭ Românulŭ cu sufletŭ bine simţitorŭ, mamei „Gazeta“ la jubileulŭ ei de 50 anĭ.

Binecuvêntată a fostŭ óra, în carea a rĕsăritŭ pentru neamulŭ românescŭ acestŭ lucéfĕrŭ, luminându-ne ca unŭ sfêlpŭ de focŭ în ḑile mai multŭ negre, decâtŭ senine, o jumătate de vécŭ!

Ne închinămŭ cu respectŭ acelora, carĭ au ţinutŭ dela urḑirea ei şi ţinŭ astăḑĭ aprinsă acéstă făcliă în mijloculŭ atâtorŭ probe grele, ce ni-au apĕsatŭ şi ne apasă!

Dorimŭ ca şi de aci încolo sĕ ne lumineze şi sĕ ne ţină strînsŭ legaţĭ pe lângă măreţulŭ stindardŭ naţionalŭ cu subilima devisă: „Dumneḑeu şi dreptulŭ nostru!“.

Silviu Sohorca preotŭ, **Ieremie Şorobetea** învĕţătorŭ, **Paulŭ S. Rusu, Stefanŭ Utalea** învĕţătorŭ, **Mateiu B. Brutaru, Mihailŭ Domide** învĕţătorŭ, **Alexandru A. Epureanŭ, Constantinŭ Economu, Vasiliu Popŭ** cooperatorŭ, **Maximŭ Haliţa.**

Cehulŭ Silvaniei, 1 Ianuarie 1888.

Primiţĭ şi felicitările nóstre la aniversarea jubileului de 50 de anĭ alŭ multŭ preţuitei foi „Gazeta Transilvaniei“.

Gorgiu Popŭ, Florianŭ Cocianŭ, Demetriu Suciu.

Zelău, 28 Decemvre 1887.

Pré Stimate D-le Redactorŭ! Primiţĭ, vĕ rogŭ, ofertulŭ fiilorŭ naţiunei române din Zelău şi giurŭ carĭ, baremĭ pe astă cale, dorescŭ a participa la solemnitatea mărétă şi strălucită a esistenţei „Gazetei Transilvaniei“ de 50 de anĭ. Urămŭ cu toţii pré iubitei nóstre „Gazete,“ din inimă, viéţă îndelungată, esistenţă seculară!

Titu Trifu, teol. abs.

Braşovŭ 12 (24) Ianuarie 1888.

Amŭ ḑisŭ într'unulŭ din numerii trecuţĭ, că Maghiarii arŭ face multŭ mai înţelepţesce, décă arŭ întrebuinţa parte din zelulŭ ce'lŭ desvóltă în aplanarea cestiunilorŭ europene, pentru ca sĕ delăture nemulţumirea ce domnesce între popórele nemaghiare de sub guvernulŭ lui Tisza.

Ḑiarele guvernamentale négă morţişŭ esistenţa acestei nemulţămirĭ, cu atâtŭ mai francŭ o mărturisescŭ însĕ ḑiarele oposiţionale maghiare.

Aşa numai de curêndŭ ne dă o probă destulŭ de drastică în privinţa acésta organulŭ lui Apponyi *„Pesti Naplo“* într'unŭ articulŭ întitulatŭ „panslavii noştri“ şi publicatŭ în nr. 11 dela 11 Ianuarie a acestei foi.

După ce spune în introducere, că cei din Viena speréză a evita rĕsboiulŭ cu Rusia, deóre-ce nu se prea încredŭ în „ajutorulŭ“ Germaniei şi după ce vorbesce de mĕsurile de precauţiune luate de Austro-Ungaria, continuă astfelŭ:

„Poporulŭ nostru e neliniştitŭ din causa invasiunei ce ne ameninţă. Nu ne îndoimŭ că oştirea rusescă şi-a alesŭ patria nóstră ca teatru de rĕsboiu. Ea va voi sĕ năvălescă asupră-ne prin Galiţia, Bucovina şi Transilvania. Ni se plângŭ ómenii, că în Transilvania şi mai alesŭ în Sĕcuime nu se ia nicĭ o mĕsură militară pentru apĕrarea graniţei nóstre. Acolo la graniţă póte sĕ între liberŭ orĭ-ce oştire rusescă séu românéscă“....

„Şi Transilvania este ameninţată în casulŭ unui rĕsboiu esternŭ şi de periculŭ unei rĕscóle a poporului! De va năvăli în ţéră Rusulŭ orĭ Românulŭ, se vorŭ repeta evenimentele din 1848. Trebue sĕ ne tememŭ de acésta pentru că acum totulŭ e liniştitŭ, foculŭ arde sub spuză.“

„Şi nu numai în Transilvania póte isbucni o rĕscólă a ţĕranilorŭ, ci şi în ţéra de susŭ slovacă. Elementele sunt tóte; din causa marei nemulţămirĭ asupra dărilorŭ apĕsătóre, din causa neorênduielei administraţiei, din causa intereselor corupte personale, din causa procederii fără cruţare contra ómenilorŭ şi a fapteloră de corteşĭ ale partidei guvernului.“

„Unde este adunată multă materiă esplosibilă, acolo uu e bine a te juca cu foculŭ şi ce focŭ ar fi mai primejdiosŭ ca rĕsboiulŭ? Aḑĭ se supunŭ massele, maioritatea cea mare se supune, cu indiferenţă tîmpită, autorităţii, dér îndată ce va isbucni rĕsboiulŭ, fiăcare va fi iritatŭ şi cea mai neînsemnată causă póte produce încurcăturĭ în ţinuturĭ de acele, unde domnii maghiarĭ au scăpătatŭ séu unde sub povara datoriilorŭ lorŭ vêndŭ moşiă după moşiă, pe carĭ apoi le cumpĕră societăţile de creditŭ ale naţionalităţilorŭ precum şi singuraticii...“

„In Transilvania suntŭ organisaţĭ Romanii, în Ţéra de susŭ, în comitatele Turoţŭ, Arva, Liptova, Trencinŭ şi şi mai departe suntŭ organisaţĭ panslaviştii. Ei cunoscŭ fórte bine puterea lorŭ şi sciu cine se ţine de ei. Formele acestei organisaţiunĭ suntŭ: societăţile de pompierĭ, de lectură, casele de păstrare, reuniunile de creditŭ ş. a. dér scopulŭ politicŭ este ascunsŭ în aceste.“

După ce numita fóiă arată mai departe că în Gömör, Zips, Şaroşŭ şi în celelalte comitate panslaviştii nu suntŭ organisaţĭ, dér se potŭ molipsi şi ei de esemplulŭ altorŭ comitate şi după ce atrage atenţiunea lui Tisza asupra Zagoriei, unde Starcevicianii chiar în timpŭ de pace au sciutŭ sĕ rĕscóle pe ţĕranĭ, continuă aşa:

„Mărturisimŭ sincerŭ, că astăḑĭ, când tóte suntŭ la noi liniştite, ne tememŭ în casulŭ unui rĕsboiu şi mai alesŭ a unei invasiunĭ de rĕscóle ţĕrănescĭ ale naţionalităţilorŭ, a cărorŭ conducĕtorĭ suntŭ panslavii şi daco-românii...“

„Ca sĕ nu se pótă întêmpla acésta sĕ se ia mĕsurĭ de precauţiune guvernulŭ, care prepară rĕsboiulŭ. Acele comitate nu e permisŭ sĕ fiă lăsate făr' de miliţiă. Căcĭ este uşorŭ a stinge scânteia, dér greu a năbuşi foculŭ“.

In fine conchide „Pesti Naplo,“ că singura garanţiă de-a susţiné „ordinea“ în casulŭ unui rĕsboiu cu Rusia este „forţa şi terorismulŭ.“

Aşa departe amŭ ajunsŭ dér în era „liberalismului unguresc,“ ca sĕ se recomande contra proprielorŭ popóre din ţéră: *forţa* şi *terorismulŭ*, ca singurulŭ mijlocŭ de siguranţă!

Jubileulŭ „Gazetei“ şi pressa ungurescă.

„Kolozsvar“ Nr. 12 dela 16 Ianuarie 1888 publică sub titlulŭ *„Sĕ ne învĕţămŭ minte“* (Invĕţăturĭ din jubileulŭ „Gazetei“) următorulŭ articulŭ:

După cum preînsciinţase „Kolozsvar“, amĕsuratŭ programului Joi şi Vinerĭ s'a sĕvĕrşitŭ în Braşovŭ cu mare sgomotŭ jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ esistenţei „Gazetei“.

Ce-i dreptŭ, pregătirea numĕrului festivŭ ocasionalŭ s'a întârḑiatŭ, dér conductulŭ cu torţe, concertulŭ şi banchetulŭ s'au ţinutŭ, şi primulŭ numĕrŭ din anulŭ alŭ 51-lea ilŭ avemŭ deja înaintea nóstră, scosŭ din noua tipografiă propriă a proprietarului ḑiarului.

Cu litere de totŭ nouĕ se face reprivirea în trecutŭ, judecata stărilorŭ actuale, şi se publică mulţimea felicitărilorŭ telegrafice şi epistolare...

Sub acéstă pĕcătósă stăpânire ungurescă i-a succesŭ dér redactorului Dr. Aurel *Mureşianu* a face ce, după „Meseriaşulŭ Românŭ“ din Braşovŭ, până acum a rĕmasŭ totŭ numai o încercare, i-a succesŭ a face, ca Românii muncitorĭ cu spiritulŭ din Braşovŭ sĕ aibă tipografia lorŭ propriă românéscă şi sĕ nu mai lucreze în folosulŭ unei tipografii „străine“.

In totŭ casulŭ acesta e unŭ suvenirŭ *capitalŭ* la bucuria de 50 de anĭ.

Nu mai puţinŭ de căpetenia este însĕ cu privire la noi şi conclusiunea ce o face fóia asupra vieţei şi a influinţei sale, începêndŭ dela concesiunea ce i s'a datŭ la 1838 în timpulŭ gloriósei domnirĭ a lui Ferdinand I.

Adecă înainte de 1838 — după cum se ḑice — sórtea Românilorŭ în acéstă ţéră a fostŭ numai obscuritate şi miseriă; de atuncĭ însĕ pornindŭ după stéua conducĕtóre a ideei de naţionalitate române, fie-care pasŭ ce s'a făcutŭ înainte a tăcutŭ sĕ apară pe orisontŭ aurora deşteptării şi a desvoltării româneşti, încâtŭ aḑi, după o lungă cale de 50 de anĭ, „vedemŭ din depărtare reflecsulŭ puternicelorŭ raḑe ale adevĕratei libertăţĭ şi ale egalităţii dintre naţionalităţĭ“.

„Inainte de asta cu 50 de anĭ numai câteva şcolĭ aveamŭ — se ḑice într'unŭ pasagiu — astăḑĭ numĕrulŭ lorŭ este în-

sutită, înmiită,“ şi mai departe: „Pressa română menită a lumina poporulŭ nu se mai mărginesce adĭ la o singură fóiă şi numĕrulŭ acelora, carĭ au învĕţatŭ carte, astădĭ e deja legionŭ.“

Unŭ legionŭ, ridicându-se toţĭ tocmai în aceea epocă, în care s'a sĕvĕrşitŭ deşteptarea naţiunei maghiare!

Nu e mai multŭ o singură fóiă, tocmai în aceea epocă, în care era nóstră constituţională tiranisézâ!

Inmiite şcolĭ, tocmai pe timpulŭ lăţirei culturei unguresci, celei ce înghite naţionalităţile!

Ar crede omulŭ, că logica şi sentimentulŭ mai nobilŭ, celŭ puţinŭ pentru unŭ momentŭ, ar stórce recunoscinţa fóiei ultraiste şi a amicilorŭ sĕi, între carĭ — amŭ vĕdutŭ deja destulŭ de des — suntŭ cei mai înalţĭ bărbaţĭ din clerŭ, cei mai distinşĭ funcţionarĭ.

Nicĭ-decum.

Numĕrulŭ jubilarŭ alŭ „Gazetei“ tocmai în contra nóstră îşĭ stabilesce conclusiunile.

In contra nóstră este îndreptată bucuria, ce i-o causéză tipografia, în contra nóstră aduce felicitările, numesce „crisă“ situaţiunea actuală a Românimei faţă cu guvernulŭ unguroscŭ constituţionalŭ.

Intrégа sĕrbătóre ocasională, în loc de mulţămire, este o demonstraţiă.*)

In adevĕrŭ, acésta este o încuragiare deosebită, pentru ca sĕ fimŭ numai şi mai departe liberalĭ, sĕ fimŭ îngăduitorĭ, sĕ fimŭ indiferenţĭ.

Acolo în numĕrulŭ ocasionalŭ facŭ paradă, cu proclamaţiunile lorŭ lărmuitóre, renumitulŭ Vasilie *Lucaciu*, care vestesce învingere „asupra tuturorŭ inimicilorŭ“; societatea „*Tinerimea Română*“ din Bucuresci, care vorbesce în numele românismului; *Densuşianu*, autorulŭ istoriei interdise a lui Horia**), care îşĭ trimite salutările sale din Roma, „de lângă ţĕrmurii Tibrului, vechiulŭ légĕnŭ alŭ Românilorŭ.“

Pe d-lŭ proprietarŭ-redactorŭ ilŭ împresóră strigările de „sĕ trăéscă“ ale foilorŭ din Bucuresci, ale Românilorŭ din Aradŭ, Abrudŭ, Lugoşŭ, Deşŭ, Baia-mare, Şeica-mare, München, Ploesci.

Sĕptĕmânĭ întregĭ fiecare numĕrŭ nu va consta decât numai din rĕsunetele naţionale ale popilorŭ, procatorilorŭ şi învĕţătorilorŭ.

Vomŭ lua notiţă şirŭ de şirŭ despre tóte şi le vomŭ împărtăşi publicului nostru, pentru-că nouĕ ni se pare, că acelŭ jubileu nu vorbesce către „Gazeta“ cea cu gura setósă de sânge, ci către pacienţa rassei maghiare, către adevĕrata liberalitate a guvernului maghiarŭ.

Astfelŭ e a se înţelege, credemŭ, şi provenienţa telegramei metropolitului *Mironŭ Romanul*, care întroduce tóte celelalte felicitărĭ, deşi capŭ alŭ bisericei uréză totuşĭ „tinereţă „Gazetei“ în aspiraţiile sale,“ „bărbăţiă în lupta pentru dreptate, *pregătindŭ posterităţii unŭ jubileu mai veselŭ ca celŭ de astădĭ.*“

Şi în acelaşĭ sensŭ privimŭ cu plăcere sufletéscă la entusiasmulŭ damelorŭ române din Deva, carĭ l'au salutatŭ presentându-i pompóse unelte de scrisŭ, cu acea asigurare, „că bărbaţii românĭ astădĭ nu mai luptă singurĭ pentru apĕrarea scumpei lorŭ limbĭ şi a obiceiurilorŭ străbune, ci au ca aliate pe femeile lorŭ.“

Naturalŭ, că nu póte fi nicĭ vorbă de apĕrare acolo, unde nu este atacŭ, unde istoria de 50 de anĭ e martoră despre contrarulŭ.

Décă privimŭ însĕ la desfiinţarea iobăgiei sĕvĕrşită în timpulŭ acesta, la cele petrecute în decursulŭ luptei pentru libertate şi la faptulŭ că aceste au fostŭ lăsate fără nicĭ o rĕsbunare; décă privimŭ la binecuvêntările constituţiunei revĕrsate asupra tuturorŭ fără considerare la continuitatea de dreptŭ,— atuncĭ deu, ar puté fi vorba de puţină îndurare, mulţămire, simpatiă, de tolerare reciprocă, séu despre altceva de felulŭ acesta: décă acésta ar fi din atmosfera în care trăesce „Gazeta“, séu décă aşteptarea acestui lucru ar forma prerogativulŭ naturei nóstre nepretensive maghiare.

Ajunge pentru consciinţa nóstră de sine, că cu deplină îndreptăţire ne putemŭ gratula de jubileulŭ „Gazetei“ în acéstă ţéră tirană.

Sandor Iozsef.

*) A se vedé „*Tribuna*“ nr. 6 dela 10 (22) Ianuariu 1888. — Red.

**) Scriitorulŭ articulului e în rĕtăcire. Istoria lui Horia a fostŭ oprită, dér mai târdiu convingêndu-se, că este o carte de sciinţă, d-lŭ Tisza a liberat'o de sub interdictulŭ „erei constituţionale“. — Red.

Polonii în casulŭ unui rĕsboiu cu Rusia.

Diarulŭ polonŭ „Reforma“, precum amŭ amintitŭ într'unŭ articulŭ alŭ nostru, se ocupă cu eventuala atitudine a Polonilorŭ în casulŭ unui rĕsboiu cu Rusia şi dice:

Acéstă atitudine atêrnă dela intenţiunile pe care le au puterile aliate în privinţa Poloniei rusescĭ în casŭ când Rusia va fi biruită. Nu-i vorbă, fiăcare soldatŭ îşĭ va face datoria; dér noi vorbimŭ de entusiasmulŭ tuturorŭ Polonilorŭ, de solidarisarea naţiunei polone cu Austria. Décă s'ar întêmpla după biruinţă, ca ţĕrmulŭ stângŭ alŭ Vistulei sĕ se dea Prusiei, făcêndu-se ast-felŭ o nouă împărţire a Poloniei, atuncĭ nu va mai puté fi vorbă de unŭ entusiasmŭ polonŭ, gata la orĭ-ce sacrificii, atuncĭ Polonii vorŭ aştepta în linisce sfârşitulŭ resbelului şi îşĭ vorŭ reserva puterile pentru o epocă mai bună, ba contra unei noi împărţirĭ vorŭ şi protesta. De óre-ce încurcătura actuală este o urmare neapĕrată a împărţirei Poloniei, devenindŭ Rusia, d'atuncĭ încóce, o putere europénă şi unŭ colosŭ supĕrăciosŭ pentru Europa, trebue sĕ se înlăture causa rĕului şi Rusia trebue împinsă dincolo de Dnipru şi separată de Europa. Acesta trebue sĕ fiă scopulŭ unui rĕsboiu austro-rusŭ. In acéstă privinţă Polonilorŭ trebue sĕ li-se dea o garanţiă, pentru ca sĕ se pótă declara solidarĭ cu Austria. Cum sĕ fiă acéstă garanţiă, de ocamdată nu se póte precisa. Putemŭ însĕ declara în numele întregei naţiunĭ, că fiăcare rĕscólă polonă ar fi o ruină pentru naţiune, dér că entusiasmulŭ generalŭ alŭ Polonilorŭ pentru unŭ rĕsboiu contra Rusiei nu póte nasce decâtŭ d'a se acorda o garanţiă.

„Warşawski Dnewnik“, vorbindŭ despre Polonia, scrie următórele:

Cestiunea Poloniei are astădĭ unŭ altŭ caracterŭ. Ideea despre înfiinţarea imperiului polonŭ e considerată din ce în ce mai multŭ ca o fantomă şi utopiă. Trebue sĕ ne mirămŭ că mai suntŭ ómenĭ politicĭ, carĭ credŭ că Polonia póte sĕ se reînfiinţeze cu ajutorulŭ Germaniei.

Mai multă şi mai seriósă consideraţiune însĕ merită cestiunea relativă la o legătură mai strînsă a părţilorŭ locuite de Polonĭ cu Rusia, care are unŭ vastŭ terenŭ pentru activitatea talentelorŭ. Polonii se convingŭ din ce în ce mai multŭ, că cestiunea numai cu ajutorulŭ Rusiei şi prin misiunea slavă pe care o are imperiulŭ rusŭ póte sĕ fiă resolvată.

Se apropiă momentulŭ în care se va cere dela Polonĭ ca sĕ se pronunţe definitivŭ asupra acestei cestiunĭ vitale şi în care sĕ renunţe odată pentru totdéuna la îndoelile şi bănuelile lorŭ.

„Dziennik Polski“ dice, că agenţii provocatorĭ se încércă în Varşovia sĕ aţiţe tinerimea polonă la o acţiune în casulŭ unui rĕsboiu alŭ Rusiei.

SCIRILE DILEI.

Ministrulŭ de honvedĭ a permisŭ ca acei individĭ ai primei chemărĭ a glótelorŭ, carĭ nu au primitŭ instrucţiune militară, precum şi glotaşii chemării a doua, décă în casŭ de rĕsboiu întră în serviţiulŭ reuniunei „Crucea roşiă“ şi décă pentru acéstă pretindŭ o recompensă mică séu nimicŭ, sĕ fiă eliberaţĭ de serviţiulŭ armelorŭ. Printr'o altă ordinaţiune a ministeriului de honvedĭ, se eliberéză de serviţiulŭ glótelorŭ următorii medicĭ: Directorii şi medicii primarĭ ai institutelorŭ de nebunĭ ale statului şi private; medicii şefĭ ai despărţemintelorŭ chirurgicale şi assistenţii lorŭ. Mai potŭ fi scutiţĭ medicii primarĭ şi subalternĭ ai spitalelorŭ, întru câtŭ potŭ lipsi dela serviţiulŭ armatei după acoperirea numĕrului trebuinciosŭ de medicĭ. Medicii comunalĭ şi cercualĭ se scutescŭ atuncĭ, când în cerculŭ respectivŭ nu se mai află nicĭ unŭ medicŭ.

* *

In *Vale* a arsŭ şura, grajdulŭ şi coperişulŭ casei ţĕranului Dumitru Hancea. Foculŭ s'a iscatŭ din nebăgare de sémă. Paguba e de 600 fl.

* *

Pe drumulŭ dela *Sebeşulŭ de josŭ* la *Ripa de josŭ* unŭ ţĕranŭ fŭ sfăşiatŭ de lupĭ în dilele acestea.

* *

In *Cluşiu* a eşitŭ Someşulŭ micŭ în mai multe locurĭ din albiă.

* *

Comitetulŭ femeilorŭ *Kulturegyletului ardeleană* din Cluşiu a ţinutŭ în 17 Ianuarŭ în casa oraşului adunarea sa constitutivă. Oraşulŭ fŭ împărţitŭ în 8 cercurĭ, din care fiecare îşĭ are vicepresidenta sa. Acestea îşĭ alegŭ subcomitetele lorŭ. Banĭ se vorŭ colecta deocamdată cu puşculiţe (cutiuţe orĭ lădiţe). Fiecare din cele 250 de femei ale comitetului vorŭ primi câte o astfelŭ de pusculiţă. — Décă nicĭ acum n'orŭ face plopii pere şi răchita micşunele, apoi nicĭ nu mai facŭ nicĭodată.

* *

Notarulŭ cercualŭ Anton *Bereczk* din *Szt. Domokos* a fostŭ trasŭ în cercetare criminală, fiindcă a *defraudatŭ* banĭ de dare.

* *

Comuna *Cluşiu* a ştersŭ din bugetulŭ sĕu subvenţiunea de 1000 fl. pentru teatru. Ministrulŭ de interne întrébă în rescriptulŭ sĕu, că de ce s'a ştersŭ? — Nimicŭ mai simplu: comuna Cluşiului se îngrópă'n deficitŭ, ér teatrulŭ nu mai scapă de deficitŭ.

Serbarea Bobotezii.

In Braşovŭ. Serbarea Botezului Domnului s'a făcutŭ la biserica Sf. Neculae din Prundŭ în Scheiu cu mare pompă, în bubuiturile trĕscurilorŭ (piuşórelorŭ.) O companiă de soldaţĭ din reg. 2 de inf. a datŭ onorurile militare, pe lângă trei salve de puscĭ, ér musica militară cântă imnulŭ împĕrătescŭ. Comanda a avut'o d-lŭ locotenentŭ Ionaşŭ. Dintre oficerĭ au mai asistatŭ: d-lŭ maiorŭ Feistmantel dela infanteriă, d-lŭ maiorŭ Hrabowski dela honvedĭ, d-nii căpitanĭ Turič şi Literatŭ dela infanteriă, d-lŭ căpitanŭ Hroch dela husarĭ, d-nii locotenenţĭ Şerbescu şi Negrea dela infanteriă, d-lŭ locotenentŭ Popa dela artileriă, d-lŭ locotenentŭ Baar dela husarĭ, d-lŭ locotenentŭ Klein dela honvedĭ, d-lŭ sublocotenentŭ Br. Geyso dela husarĭ. După terminarea ceremoniei, atâtŭ compania care a datŭ onorurile militare, câtŭ şi toţĭ soldaţii românĭ dela infanteriă şi honvedĭ, s'au întorsŭ la casarmă în marşurile musicei.

In Sibiiu. La biserica din subur-

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(3)

POPA CARE SCIE CARTE

(Poveste culésă de V. A. Ureche.)

Eh!... Cu Ştefanŭ-Vodă nu era de glumă. Décă elŭ adesea vărsa sânge omenescŭ pentru o greşală de nimica, cum era sĕ-i rĕmână bietului popa Onofrei vre-o radă de nădejde că la 15 Cireşarŭ Vodă l'o ierta décă chiar nu va da în Divanŭ rĕspunsurĭ bune la întrebările lui?

La mare grijă întră părintele Onofrei din acelŭ minutŭ. Nu i se mai alegea nicĭ de mâncare, nicĭ de odihnă cu câtŭ o di se îngrămădea asupra alteia, ca valurile la mare.

— Sĕ vedeţĭ ómenĭ bunĭ, dicea porcarulŭ către sătenĭ, privindŭ cum popa slăbea pe tótă diua de grijă; sĕ vedeţĭ că n'o sĕ scie da rĕspunsurile aşteptate de Măria Sa Vodă. Nu vĕ spuseiu eu, că-i subţire tare cartea popii?

Şi, cum se întêmplă la omenirea întrégă, cu câtŭ preotulŭ Onofrei slăbea de păsurĭ, cu atâtŭ se' îngrăşa protivniculŭ sĕu Glónţă, de mulţămire sufletéscă că o sĕ iésă mintea lui mai la lumină decâtŭ a lui Onofrei.

Numai două dile mai era acum până la 15 Cireşarŭ şi părintele Onofrei nu deduse de nicĭ unŭ rĕspunsŭ de Dómneajută. Şi sĕ nu cugetĭ, boerule, că bietulŭ popă nu se făcuse luntre şi punte dór o da de unulŭ... Cercase elŭ dóră şi la psaltirie, o deschisese până în trei orĭ, pe sântulŭ pristolŭ, cu ochii închişĭ, la întêmplare bosorcoindŭ de douĕsprедece orĭ „Dómne miluеşte“!... Dér ce sĕ vedĭ? pe faţa psaltiriei, la drépta, bietulŭ popă cetea totŭ osînda lui.

Ce mai chipzuise sântulŭ părinte? Elŭ înşiră pe sfânta masă tóte cărţile bisericescĭ, şi apoi, cu epatrafirulŭ pe capŭ, se învîrtise de trei orĭ în jurulŭ jertfelnicului şi apoi, pe dibuitele, puse mâna pe cartea ce nemeri. — Era evanghelia. Dă epatrahirulŭ de pe ochĭ, citesce: „*Fericiţĭ cei săracĭ cu duhulŭ, că a acelora este împĕrăţia cerurilorŭ*“ dicea evanghelia pe faţa dréptă, la loculŭ deschisŭ.

Va sĕ dică, numai în cerŭ este scăparea mea?! oftă părintele Onofrei.

In diua de 14 Cireşarŭ era părintele Onofrei totŭ atâtŭ de aprópe de a fi găsitŭ rĕspunsurile căutate, câtŭ e aprópe Turculŭ de sfânta împărtăşaniă. Iţĭ era, deu, milă sĕ întêlnescĭ pe bietulŭ preotŭ, slabŭ şi deşiratŭ, de-i cădea potcapulŭ până peste urechĭ şi anteriulŭ bălăbănea pe trupulŭ lui ca ştiuletele de porumbŭ singurŭ într'unŭ hambarŭ pustiu. Căutătura bietului preotŭ era paianjinită de veghiare şi paşia gânditorŭ ca luna singuratică prin bălţile Bugeacului.

— De ce nu te întrebĭ, cinstite părinte, şi cu Glónţă porcarulŭ, îi dise Vrajbă Şoltuzulŭ, întêlnindu-lŭ în diminéţa dilei de 14 Cireşarŭ şi făcêndui-se milă de popa, care i se părù ca unŭ mortŭ de pe faţa căruia s'a ridicatŭ giulgiulŭ.

Intrébă-te, deu, cu Glónţă, că vorba ceea nicĭ nu scii din ce tufă ţişnesce iepurele!...

— Sĕ mĕ întrebŭ eu cu gogomanulŭ acela, eu?.. rĕspunse măreţŭ părintele Onofrei, care nicĭ mortŭ nu vrea sĕ se dea rĕmasŭ din carte de unŭ porcar.

Numai după ce Şoltuzulŭ se depărtă, ce gândi popa? Mĕ, părinte Onofrei, adecă de ce nu cercĭ, décă până şi Şoltuzulŭ te îndémnă? Badea Glónţă porcarulŭ e omŭ nevoiaşŭ... câţĭ-va zloţĭ tătărescĭ, vre'unŭ polobocŭ de miere, căte-va părechĭ de opincĭ moi, l'or face sĕ nu mai spună la nimenea că i-am cerutŭ eu sfatŭ, lui, unŭ porcarŭ fără de învĕţătură... Păi ce!... „Dă din mânĭ, Petre, că te înecĭ“ a strigatŭ Mântuitorulŭ unui cogemite apostolŭ. Ean sĕ mai cercŭ şi cu Glónţă! — Păstorii ĕştia hăulindŭ tótă diua a lene prin munţĭ şi ponóre, se isteţescŭ multŭ şi se gândescŭ la multe de care noi cărturarii n'avemŭ nicĭ bănuială... Ci hai, mĕ părinte, la nea Glónţă!...

— Tótă lumea spune, mĕi Glónţă, că eştĭ unŭ nătărău, dice părintele Onofrei, găsindŭ pe porcarŭ pe priporulŭ unui dealŭ coperitŭ de stejarĭ bĕtrânĭ, pe sub carĭ turma lui de porcĭ cronţăia cu nesaţŭ ghinda cădută de cu tómnă. Toţĭ din satŭ te socotescŭ, nea Glónţă, de omŭ prostŭ, numai eu nu. Aşa diceamŭ eu erĭ séra lui jupânŭ Sucilă pîrgarulŭ: „Vrei sĕ-ţĭ dovedescŭ, jupâne „pîrgare, că rĕu şi făr' de cale aţĭ totŭ „subţiatŭ simbria lui Glónţă, că elŭ nu

biulŭ Iosifŭ a asistatŭ la ceremonia o jumĕtate de batalionŭ din reg. 31 de inf., sub comanda d-lui maiorŭ Veleanu. S'au datŭ trei salve de puscĭ și musica a cântatŭ imnulŭ împĕrătescŭ. D-lŭ pensionistŭ Irimie Scurtu a dăruitŭ soldaților, carĭ au asistatŭ la ceremonia, câte 10 cr., ér musicei militare 5 fl.

In Bucurescĭ. La órele 11 și jumĕtate diminéța s'a sĕvêrșitŭ sânțirea apelorŭ la pavilionulŭ de pe cheiulŭ Dâmboviței de către Mitropolitulŭ Primatŭ, însoțitŭ de clerulŭ mitropolitanŭ, în presența Regelui, încunjuratŭ de casa sa civilă militară. La acéstă ceremonia au asistatŭ miniștri, președintele și membrii Senatului, aflătorĭ în capitală, înaltele curțĭ de casațiune și de compturĭ, curțile și tribunalele, corpulŭ profesoralŭ, primarulŭ capitalei cu consiliulŭ comunalŭ, camera de comerciu, oficerii generalĭ și superiorĭ carĭ n'au fostŭ sub arme și funcționarii superiorĭ ai statului. In momentulŭ când Mitropolitulŭ Primatŭ a pusŭ sânta cruce în apă, tunurile de pe Dealulŭ-Spirei au datŭ obicĭnuitele salve. După sĕvêrșirea rugăciunilorŭ, Regele, înconjuratŭ de statele-majóre, a primitŭ defilarea trupelorŭ.

Darulŭ de Crăciunŭ pentru copii sĕracĭ aplicațĭ la meserii în Brașovŭ.

In séra din ajunulŭ Crăciunului comitetulŭ „Associațiunei pentru sprijinirea învĕțăceilorŭ și sodalilorŭ românĭ meseriașĭ“ a distribuitŭ în una din spațiósele sălĭ ale gimnasiului românŭ, fără multă pompă și gălăgiă, vestminte la copii sĕracĭ aplicațĭ la meserii.

Acestŭ bunŭ obiceiu ilŭ practică comitetulŭ Associațiunei de mai mulțĭ anĭ și a fostŭ silitŭ de împrejurările triste, în care se află bieții copii dela meserii, (căcĭ în cea mai mare parte se recrutéză din familiile românescĭ cele mai lipsite), sĕ apeleze în fiecare anŭ la simțulŭ de umanitate și filantropiă alŭ cetățenilorŭ din Brașovŭ, pentru ca sĕ pótă satisface celorŭ mai neapĕrate trebuințe de a îmbrăca pe bieții copilașĭ lipsițĭ și de cele mai necesare vestminte.

Orĭ de câte orĭ avea comitetulŭ până acum ocasiune a împlini acestŭ actŭ de binefacere, acéstă mică serbare, în locŭ sĕ fi produsŭ unŭ sentimentŭ de mulțămire în inimile celorŭ presențĭ, causa tuturorŭ mâhnire și supĕrare, căcĭ puținĭ din mulțimea bieților copii, carĭ veniseră plinĭ de bucuriă sĕ priméscă unŭ micŭ ajutorŭ, puteau sĕ se împărtășéscă din darurile ce le putea sĕ le ofere comitetulŭ.

In anulŭ acesta serbarea din ajunulŭ Crăciunului a avutŭ unŭ altŭ caracterŭ. Nu a fostŭ mai pomposă, nicĭ publiculŭ, care a asistatŭ, nu a fostŭ mai numĕrosŭ; dér comitetulŭ a avutŭ via satisfacțiune de a puté distribui ajutóre neasemĕnatŭ mai marĭ și a procura la unŭ mare numĕrŭ de copii adevĕrată bucuriă de sĕrbătorile Crăciunului.

Are a se mulțămi numai marinimoșilorŭ donatorĭ și fundatorĭ *Michailŭ și Elisa Stroesco*, décă s'a putŭtŭ îndeplini acestŭ *frumosŭ* actŭ. Pentru prima dată s'a distribuitŭ o parte din venitulŭ fundațiunii destinate spre scopulŭ acesta și resultatulŭ a fostŭ, că mai multŭ de 92 copii dela diferite meserii, care de care mai lipsitŭ și mai golŭ, a primitŭ vestminte și încălțăminte, amĕsuratŭ trebuințelorŭ, ce s'a constatatŭ de membrii comitetului.

Serbarea s'a deschisŭ printr'unŭ discursŭ rostitŭ de președintele societății, părintele B. Baiulescu, prin care a arătatŭ însemnătatea dilei și a adusŭ vii mulțămite în numele reuniunei și alŭ copiilorŭ marilorŭ fundatorĭ M. și Elisa Stroesco.

Mai imposantŭ a fostŭ însĕ sfêrșitulŭ, căcĭ glasurile copiilorŭ veselĭ de darurile primite, carĭ aclamau cu viă recunoscință numele Michailŭ și Elisa Stroesco, au produsŭ în inimile tuturorŭ celorŭ de față mai multă impresiă și mai multŭ efectŭ decâtŭ discursurile cele mai elocuente, ce s'ar fi putŭtŭ rosti.

Dea Dumnedeu ca sĕ se mai găséscă și alții, carĭ sĕ calce în urmele nemuritorilorŭ binefăcĕtorĭ ai poporului românescŭ din Transilvania, nobilelorŭ suflete M. și Elisa Stroesco. — („Meseriașulŭ Românŭ.“)

Scirĭ polițienescĭ.

Alaltaerĭ séra după órele 8 cantonierulŭ Egyed Lajos găsi între cantónele Nr. 288 și 287, aprópe de fabrica de pele Dück, pe linia căii ferate, cadavrulŭ funcționarului de poște și telegrafŭ Matyas Albert, călcatŭ de trenulŭ de persóne ce a plecatŭ erĭ la Clușiu. Numitulŭ cantonierŭ visitase, înainte de plecarea trenului, conformŭ regulamentului, distanța căii ferate lui încredințate și găsise totulŭ în ordine. Probabilŭ că Matyas Albert s'a furișatŭ după cantonierŭ și s'a aruncatŭ pe șinĭ. Capulŭ și brațulŭ stângŭ alŭ sinucisului au fostŭ totalŭ despărțite de trupŭ; în totŭ casulŭ s'a sinucisŭ în stare de turburare a minții. Deja acum doi anĭ, când a fostŭ transferatŭ dela Brașovŭ la Clușiu, s'a observatŭ la elŭ turburare a minții.

Alaltaerĭ séra i s'a furatŭ birtașului de aci George Liess unŭ cuțitŭ finŭ de bucătăriă. Poliția e pe urma făptuitorului.

Crima din strada Dionisie în Bucurescĭ.

Cetimŭ în „România“: Representanții diferitelorŭ diare din capitală s'au întrunitŭ la redacțiunea „Românului“ unde d-lŭ prefectŭ alŭ poliției capitalei s'a presentatŭ spre a da informațiunĭ cu privire la îndoitulŭ omorŭ din strada Dionisie.... Vomŭ resuma aci informațiunile date de d. Moruzi:

„La începutŭ, după interogatoriele luate servitorului (lui Lespezeanu) Ilie și soției sale Anica, atâtŭ judecătorulŭ de instrucțiă, câtŭ și prefectulŭ ișĭ făcuseră convingerea, că soții Lespezeanu au fostŭ strangulațĭ de slugile lorŭ..... Ilie, la interogatorulŭ din urmă, când fusese pusŭ în încurcătură, s'a prefăcutŭ că leșină, fără a i se fi putŭtŭ scóte unŭ cuvêntŭ. Dusŭ cu duba la Văcărescĭ, (temnița), elŭ a fostŭ băgatŭ în celula lui și diminéța sentinela l'a vĕdutŭ spêndŭratŭ de o curea, pe care o legase de crucea ferestrei.

La Ilie s'au găsitŭ mai multe scrisorĭ. Scrisorile suntŭ în ungurésce. Prefectulŭ a pusŭ pe cineva sĕ le traducă. O particularitate s'a observatŭ într'însele. Unele frase suntŭ necomplectate, și în loculŭ cuvintelorŭ suntŭ nisce semne, precum ∴ și :/., cum și nisce cuvinte, carĭ singure n'au nicĭ unŭ înțelesŭ dér carĭ se presupune a fi semne și cuvinte convenționale. Scrierea lui Ilie este curgĕtóre, și dovedesçe a nu fi fostŭ fără órecare instrucțiune.....

Asupra prinderii lui Ionŭ Machedonŭ, unulŭ din asasinĭ, étă amĕnunte complecte:

Revenindu-se asupra pĕrerii, că nu numai Ilie și Anica suntŭ asasinii, parchetulŭ a ordonatŭ nouĕ arestărĭ. Intr'unŭ carnetŭ alŭ d-lui Lespezeanu s'a găsitŭ numele servitorilorŭ ce a avutŭ și timpulŭ câtŭ a servitŭ fie-care. Intre aceștia era și Ionŭ Machedonŭ, pĕnă erĭ în serviciulŭ d-lui ingínerŭ Cucu. Prefectulŭ autorisà pe comisarulŭ Bogdanŭ sĕ facă o perchisițiune în odaia servitorului bănuitŭ. Perchisiția s'a făcutŭ în lipsa lui, și s'a găsitŭ ceasorniculŭ d-lui Lespezeanu, vîrîtŭ într'una din saltele. Comisarulŭ a prinsŭ apoi pe Machedonŭ la o cârciumă și l'a arestatŭ. La interogatorŭ, a făcutŭ mărturisirĭ complecte. Elŭ este unulŭ dintre asasinĭ. Indoitulŭ omorŭ l'a comisŭ împreună cu alțĭ patru pe carĭ poliția i-a pusŭ în urmărire. Ilie, servitorulŭ soțilorŭ Lespezeanu, a fostŭ complicele lorŭ. Acesta i-a introdusŭ în casă. Obiectele furate de Machedonŭ suntŭ: ceasorniculŭ, unŭ inelŭ, nisce micĭ obiecte și unŭ portofelŭ cu 500 francĭ în hârtiă. Restulŭ banilorŭ a fostŭ luatŭ de unŭ altulŭ, care este urmăritŭ de poliția, dér alŭ cărui nume nu-lŭ putemŭ comunica. Acesta luase ceasorniculŭ d-nei Lespezeanu și l'a vêndutŭ unuia în Bucurescĭ pe unŭ prețŭ de nimicŭ. Ceasorniculŭ se află în posesiunea prefectului.

Ecă în ce împrejurărĭ s'a sĕvêrșitŭ crima după declarațiile lui Machedonŭ: Erau cincĭ inșĭ. Doi se preumblau pe dinaintea casei victimelorŭ, doi pe dinaintea caselorŭ din fațǎ, ér unulŭ era la colțulŭ stradei Clemenței, spre a pândi pe sergentŭ când va părăsi postulŭ ca sĕ se ducă la casarmă. Acestŭ din urmă îndată ce vĕdu pe sergentŭ apucândŭ pe strada Minervei, însciințà pe ceilalțĭ tovărășĭ, și cu toții intrară în curtea casei d-lui Lespezeanu. Aci îi întêmpinà Ilie, care, întrebatŭ: *cum stau lucrurile*, rĕspunse: *totŭ precum scițĭ*. Atuncĭ intrară în bucătăriă și legară pe Anica. Acésta începu sĕ țipe, dér a fostŭ înăbușită. Se prefăcură apoi că leagă pe Ilie, și întrară pe urmă în casă, unde sĕvêrșiră oribilele crime.

După acésta, deslegară pe servitorĭ și plecară p'aci încolo, după ce acela, care păre a fi fostŭ dirigentulŭ lorŭ, dete celorlalțĭ trei ungurenĭ câte douĕdecĭ lei, și după ce furară nisce haine și o blană a d-lui Lespezeanu, cu care unulŭ dintrênșii s'a îmbrăcatŭ.

Femeia Anica, speriată în momentulŭ când tâlharii au întratŭ la dênsa, a mușcatŭ pe unulŭ de degetŭ. Mușcătura s'a găsitŭ la degetulŭ lui Machedonŭ, care însĕ, spre a nu fi recunoscutŭ, șĭ-a strivitŭ degetulŭ cu toculŭ cismei.

După asigurările date de d. prefectŭ, ceilalțĭ patru asasinĭ suntŭ urmărițĭ cu asiduitate și se speră că în curêndŭ vorŭ fi prinșĭ.

NECROLOGŬ.

Nicolae și Maria Genovitz au profunda durere de a vĕ face cunoscută încetarea din viéță a prea iubitei și unicei lorŭ fiice **Areti** în etate de 10 anĭ, a cărei îmormêntare a avutŭ locŭ Lunĭ, 28 Decemvre a. c., în cimitirulŭ Șerban-Vodă din Bucurescĭ. Bucurescĭ, 1887.

*

Romulŭ S. Orbeanŭ preotŭ gr. cat. cu soția s'a Amalia, născută Harhai; *Silvia*, măritată Alexandru Sava; *Lavenia*, măritată Filonŭ Truța; *Letiția*, măritată Ioanŭ Lucaciu ca fii, noră, ginerĭ; în numele lor, al nepoților, nepótelor; al numĕroșilorŭ consângenĭ mai de aprópe și mai departe, a cunoscuților și a numĕroșilorŭ amicĭ, cu inima frântă de adêncă durere aducŭ la cunoscință, cumcă prea iubitulŭ lorŭ tată, socru, moșŭ, consângeanŭ și sincerŭ amicŭ **Filonŭ Orbeanŭ**, fostŭ parochŭ gr. cat. alŭ Iclandelului, după unŭ atacŭ de apoplexie șĭ-a datŭ nobilulŭ sĕu sufletŭ la 20 l. c. la 6 óre a. m. în alŭ 60-lea anŭ alŭ etății, și alŭ 35 anŭ alŭ preoției sale. Rĕmășițele pământescĭ ale în Domnulŭ repausatului se vorŭ binecuvênta la locuința s'a în 22 l. c. la 11 óre a. m. după ritulŭ gr. cat., și după aceea se vorŭ depune spre eternulŭ repausŭ în Cemeteriulŭ din locŭ. Iclandelŭ, în 20 Ian. 1888. st. n. Fiă-i țĕrêna ușóră, și memoria neuitată!

DIVERSE,

Spionŭ muscălescŭ în Clușŭ. Bărbațĭ vrednicĭ de credință — scrie „Ellenzek“ — vorbescŭ cu tótă seriositatea, că în dilele acestea unŭ oficerŭ dela armată a pusŭ mâna pe unŭ spionŭ muscălescŭ, tocmai în timpulŭ când acesta ișĭ făcea spionagiele sale. Oficerulŭ urmări cu ochĭ suspecțĭ mișcările străinului muscalŭ, și când acesta ișĭ deschise pentru unŭ momentŭ mantaua, elŭ observà de dedesubtŭ uniforma de oficerŭ muscălescŭ. Străinulŭ este astădĭ deținutŭ. Se vorbesçe că s'ar fi și constatatŭ deja, că e adevĕratŭ spionŭ muscălescŭ. Altmintrelea „Ellenzek“ publică scirea acésta numai sub reservă, și fiind-că e celŭ mai rĕu informatŭ diarŭ, noi o dămŭ și mai cu reservă.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Belgradŭ, 24 Ianuarie. Scupcina a fostŭ disolvată, fixându-se nouĕle alegerĭ pe diua de 4 Martie. Disolvarea a fostŭ provocată prin atitudinea fracțiunei liberalilorŭ devotațĭ lui Risticĭ.

Berlinŭ, 24 Ianuarie. In consiliulŭ federalŭ s'a presentatŭ proiectulŭ privitorŭ la facerea unui împrumutŭ spre unŭ scopŭ militarŭ, care se dice că ar fi desemnatŭ ca secretŭ. Se vorbesce că și suma numită în urmă de 230 milióne în realitate încă totŭ nu corĕspunde scopului.

Constantinopolŭ, 24 Ianuarie. Muntenegrulŭ cere estradarea Muntenegrenilorŭ, carĭ au luatŭ parte la ataculŭ Burgasului.

Sofia, 24 Ianuarie. Prințulŭ Ferdinand și princesa Clementina, mama lui, au plecatŭ de aci.

Rectificare. In Nr. 5 alŭ „Gaz. Trans.“ pe prima colónă din pag. 1, la subscrierile telegramei de felicitare din Năsĕudŭ, este a se ceti: Vicarulŭ Moisilŭ, Dr. Moisilŭ și Dr. Alexi.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 22 Ianuarie st. n. 1888.

Banchote românescĭ	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argintŭ românescŭ	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'orĭ	„	10.—	„	10.03
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.96
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ	„	109. 5	„	109.25
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 22 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.40
Renta de hârtiă 5%	83.55
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	94.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	124.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	110.75
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bonurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	102.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	119.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.50
Renta de hârtiă austriacă	78.75
Renta de argintŭ austriacŭ	80.65
Renta de aurŭ austriacŭ	110.10
Acțiunile băncei austro-ungare	136.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur.	866.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	273.—
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.02
Mărcĭ 100 împ. germane	62.22
Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

„e omŭ prostŭ, ci omŭ de sfatŭ alesŭ?.. „Uite, dumnéta și cu totŭ sfatulŭ credețĭ că numai eu am sĕ sciu da rĕspunsurĭ la întrebările cele trei ale lui „Vodă; da ean sĕ audițĭ pe badea Glonță, „sĕ vedețĭ ce minunatŭ ar sci și elŭ da „rĕspunsurile..“

Așa e fiiule Glonță, că ai sci ce sĕ spui lui Măria sa Vodă, decă te-ar întreba: *„câtŭ prețuesce elŭ? In câtŭ timpŭ va ocoli elŭ lumea, cu sabia sa viteză; și care e gândulŭ lui celŭ greșitŭ?“*

Așŭ! țĭ-ai găsitŭ sĕ înșele părintele Onofrei pe nea Glonță, cu șoșele, cu momele de soiulŭ acesta. Nicĭ pe vorbă de clacă, nicĭ pe zlotĭ tătărescĭ, nicĭ pe dece vedre de miere, nicĭ pe douĕsprezece părechĭ de opincĭ moi argăsite la Suceava, nu se primi Glonță sĕ dea părintelui Onofrei sfatulŭ ce umbla sĕ-i smulgă.

— Scii una părinte? Ce mai la dealŭ la vale... dă-mĭ anteriulŭ, giubeaua și potcapulŭ sfinției tale sĕ le îmbracŭ eu; și așa nu-țĭ mai vinŭ, că ai slăbitŭ de nevoe, ai ajunsŭ subțire ca resteiulŭ de alunŭ. Imbracă-te cu ițarii și cu sucmanulŭ meu, ține-mĭ loculŭ, colea, la turmă; oiu merge eu în loculŭ sfinției tale la Romanŭ și oiu da eu rĕspunsurĭ lui Vodă; de nu i-o plăcea pe mine m'o spêndura, orĭ m'o tăia, orĭ buzdugăni.

Ce gândi popa?... Mĕ părinte Onofrei! Mai bine o dĭ porcarŭ tologitŭ pe pajiște, decâtŭ unŭ leșŭ de popă putredindŭ de aliluia sub pajiște!

Haide trampa cu hainele, mĕ Glonță! Nu că mĕ temŭ eu d'a merge la Divanŭ singurŭ, dér am făcutŭ, mĕ Glonță, unŭ buboiu la molele spetelorŭ de nu potŭ încăleca tretinulŭ sĕ mergŭ la Romanŭ. Du-te dumneata, bade Glonță, și norocŭ bunŭ.

— După ce oiu trece hopulŭ, adăuga popa între dințĭ, îmĭ iau eu ér hainele și Onofrei totŭ la altarŭ, póte și episcopŭ de Rădăuțĭ, ér nea Glonță totŭ cu ghióga după porcii satului!...

— Ci haide, trampa fiiule!...

Hainele popii, de pe când era elŭ rotofeiu, veneau acum leite lui nea Glonță și ițarii și sucmanulŭ acestuia, (carĭ nicĭ le mai putea îmbrăca de multe dile Glonță, că nu-lŭ mai încăpea), se potriveau popii ca teaca la cuțitŭ.

(Va urma.)

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminentŭ și gustŭ bunŭ la esposițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distinsŭ cu medalia cea mare a esposițiunii.

In Budapesta, strada Váczy Nr. 17.

Recomandŭ obiectele necesare pentru

adjustarea bisericilorŭ și capelelorŭ

cu cele ce sunt provĕḑutŭ în abundanță pentru prețurile cele mai moderate, și lucrate câtŭ se póte mai frumosŭ, anume:

Odăjdii felon și altele, după ritulŭ gr. orientalŭ.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompierĭ, copii de scólă, reuniunĭ industriale, reuniunĭ de cântărĭ și reuniunĭ de înmormêntare.

Statue, policandre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altariu și de părete, candele. Iconostase, chipurĭ pentru fruntariu. Inmormêntarea Domnului etc. etc.

Primescŭ repararea hainelorŭ vechĭ precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusăturĭ cu aurŭ, argintŭ și mătasă și haine bisericescĭ, cusute cu firŭ de aurŭ, argintŭ și mătasă.

Dantale bisericescĭ. Invĕlitóre de prestolŭ. Mărfurĭ bisericescĭ. Damaste etc.

Punctualitatea mi-o potŭ adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoscință.

Catalóge de prețurĭ la dorință trimitŭ libere de post-port. 179,30—6

„ALBINA“,

Institutŭ de creditŭ și de economii

FILIALA BRAȘOVŬ.

Primesce depunerĭ spre fructificare și plătesce pentru ele amĕsuratŭ timpului de abḑicere, darea de venitŭ de 10% și **5, 4 séu 3½ % interese;**

cumpĕră și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei“ după cursulŭ ḑilei, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantagiósă hârtiă pentru plasarea de capitale;

escomptéză cambii cu celŭ puținŭ douĕ subscrierĭ după calitatea lorŭ **cu interese de 6½—8%;**

escomptéză cambii cu numai o subscriere décă acelea suntŭ asigurate prin hipotecă cu **7% interese;**

acórdă credite de contŭ curentŭ cu 6½ % interese;

acórdă împrumuturi pe mărfurĭ carĭ au o valóre stabilă și nu suntŭ supuse stricărei **pe lângă interese dela 6½—8%** după suma împrumutului;

acórdă împrumuturĭ pe tóte efectele cotate la bursa din Budapesta, Viena și Bucurescĭ, până la 85% a cursului lorŭ pe lângă **interese pe 6½ %;**

cumpĕră și vinde după cursulŭ ḑilei monete;

primesce în comisiune cumpĕrarea și vinderea de ori-ce hârtii de valóre pe lângă cele mai ieftine condițiunĭ;

închiriază pe teritoriulŭ ce-lŭ posede lângă gara Brașovŭ, și care e prin șine în legătură nemijlocită cu gara însașĭ, atâtŭ **locurĭ libere pentru depositarea de marfă** câtŭ și **cabine în magazinele sale** séu **magazine întregĭ,** și primesce și cantitățĭ mai micĭ de mărfurĭ spre depositare în magazinele sale.

Deslușirĭ detailate se potŭ lua la cassa filialei și la bărbații de încredere ai acesteia.

Oarele de cassă suntŭ în fiă-care ḑi dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m.

Localulŭ „Filialei“ este în Brașovŭ, piață Nr. 90, etaginlŭ I.

Am onóre a face cunoscutŭ prin acésta, că mĭ-am mutatŭ

CANCELARIA DE ADVOCATURĂ

în Brașovŭ, în Ulița négră No. 342.

Numele meu și renumele meu celŭ bunŭ de mulțĭ anĭ ca advocatŭ garantéză că voiu îndeplini consciințiosŭ, cu punctualitate, procesele ce mi se vorŭ încredința și altŭfeliu, de feliu de substituțiunĭ.

Brașovŭ, în 10 Ianuariu 1888.

Cu deplinŭ respectŭ

Nicolau Găitanŭ.

jude de tabla regiă judiciară în pensiune și procuratorŭ diplomatŭ.

Unŭ tînĕrŭ

ROMÂNŬ,

care a absolvatŭ Academia comercială, și a făcutŭ pracsă la o bancă mare, cautâ angajamentŭ.

A se adresa la Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“. 5,3—1

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Licitațiune liberă.

Casa dimpreună cu o grădină mare și frumósă a lui Zaharia Szava aflătóre în cetate, **strada căldărarilorŭ sub Nr. 521** sĕ va vinde pe calea licitațiunii libere **la 25 Ianuarie 1888** înainte de amiaḑĭ la 9 óre în cancelaria cărțilorŭ funduare a tribunalului reg. de aicĭ.

Condițiunile de licitațiune suntŭ a se vedé în cancelaria D-lui advocatŭ **Carl Adam din piață No. 91.** 4,3—3

„ARDELEANA“

institutŭ de creditŭ și de economii, societate pe acții în Orĕștie.

Convocare.

Domnii acționarĭ ai institutului de creditŭ și de economii „Ardeleana“, societate pe acții, se învită în vîrtutea §-lui 18 alŭ statutelorŭ societății la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Orĕștie în 26 Februarie 1888 st. n. după améḑŭ la 2 óre în localulŭ institutului (Strada Domnilorŭ Nr 12.)

Obiectele puse la ordinea ḑilei suntŭ:

1. Raportulŭ direcțiunii despre starea întreprinderii preste totŭ și despre resultatulŭ primului anŭ de gestiune îndeosebĭ.
2. Raportulŭ comitetului de supraveghiare.
3. Deciderea asupra compturilorŭ anuale și asupra împărțirii profitului curat.
4. Fixarea marcelorŭ de presență pentru anulŭ viitorŭ.
5. Inmulțirea capitalului socialŭ.
6. Modificarea §§-lorŭ 48 și 66 din statutele societății.
7. Eventuale propunerĭ făcute în sensulŭ §-lui 28 din statutele societății.
8. Exmiterea a doi acționarĭ pentru verificarea procesului verbalŭ alŭ adunării generale.

Domnii acționarĭ, carĭ în sensulŭ §§-lorŭ 20, 21 și 22 din statutele societății dorescŭ a participa la adunare în persónă orĭ prin plenipotențiațĭ, suntŭ poftițĭ a-șĭ depune acțiile sale și eventualele documente de plenipotență la casa institutului celŭ multŭ până la 25 Februarie st. n. la 12 óre antemeridiane.

Orĕștie, la 20 Ianuarie 1888.

Direcțiunea.

Nr. 68 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

În 12 Faurŭ a. c. se va ține în cancelaria comitetului administrativ de fondulŭ școlasticŭ granițerescŭ (Sibiiu, strada urezului 6) o licitațiune minuendă asupra adaptărilorŭ ce suntŭ a se întroduce la școla grănițărescă din Copăcelŭ, (5/4 óre depărtare de Făgărașŭ).

Acésta se aduce la cunoscința publică cu adausulŭ, că licitanții suntŭ indatorațĭ a depune înainte de începerea licitațiunei dreptŭ vadiu 5% dela suma de esclamare stabilită cu **4824 fl.**

Oferte în scrisŭ, provĕḑute însĕ cu vadiu, se primescŭ până la începerea licitațiunei.

Planulŭ, preliminariulŭ precumŭ și condițiunile speciale de clădire, se potŭ vedé aicĭ în fiă-care ḑi.

Sibiiu, *în 21 Ianuariu 1888.*

Comitetulŭ administrativŭ de fondulŭ școlasticŭ alŭ foștilorŭ grănițerĭ din reg. rom. I

Unŭ învĕțăcelŭ

care sĕ fi absolvatŭ celŭ puținŭ trei clase gimnasiale orĭ reale, și cunósce limba română și una celŭ puținŭ din celelalte limbĭ ale țĕrii, se primesce în

Tipografia A. Mureșianu.

Nr. 18724 ex 1887.

PUBLICAȚIUNE.

In puterea Inaltei aprobărĭ esprimate prin ordinațiunea Inaltului Ministerŭ regescŭ ungur. de interne ddto 26 Noemvrie 1887, Nr. 76.289|IV g. se va vinde, pe cale scripturistică de oferte. mai multŭ oferentului, edificiulŭ folositŭ mai înainte ca spitalŭ militarŭ, din ulița căldărarilorŭ Nr. 523.

Referitórea pertractare publică de oferte se va ținea *Joi, în 16 Februarie 1888,* după prânḑŭ la 3 óre, în biroulŭ oficiolatului orășenescŭ economicŭ cu care ocasiune se vorŭ deschide și ofertele ascernute. Condițiunile de oferte se potŭ esamina de fie-cine în amintitulŭ birou în decursulŭ órelorŭ oficióse.

Ofertele sigilate și provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr. au ca sĕ se aștérnă în amintita ḑi celŭ multŭ până la 12 óre la prânḑŭ d-lui primarŭ Franciscŭ de Brennerberg.

Ofertulŭ trebue sĕ fie provĕḑutŭ cu unŭ vadiu de 10% din suma oferată ca prețŭ de cumpĕrare. Vadiulŭ sĕ póte constea din banĭ séu hârtii de prețŭ; ofertulŭ are sĕ conțină dechiarațiunea, cumcă oferentulŭ cunósce condițiunile de ofertŭ și acele contractuale și că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Realitatea, ce are sĕ se vêndă, este prețuită de cătră oficiolatulŭ orășenescŭ pentru clădirĭ cu 25.000 fl. și la cerere se póte vedea în fiecare timpŭ pe lângă intervențiunea oficiului orășenescŭ economicŭ, la care se află și cheile.

Brașovŭ, 14 Ianuarie 1888.

1c,3—1 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

CONVOCARE!

„SPERANȚA“, reuniune de împrumutŭ și păstrare în **Borgoprundŭ,** va ține **Dumineçă, în 26 Februarie a. c., la 2 óre p. m.,** în localitatea școlei fondațiunale din locŭ **Adunarea ei generală ordinară,** la care p. t. domnii membri prin acésta suntŭ învitați.

Ordinea ḑilei:

1. **Censurarea rațiunilorŭ, statorirea bilanțului și împărțirea dividendelorŭ.**
2. **Propunerile consiliului de inspecțiune.**
3. **Propunerile membrilorŭ.**
4. **Restaurarea direcțiunei conform § 30 din statute.**
5. **Alegerea consiliului de inspecțiune.**

Borgoprundŭ, în 21 Ianuarie 1888.

Directorele reuniunei:

7 **Dr. N. Hanganuțiu.**